

Vzdání se rovná zůstat naživu. Ukrajínští váleční zajatci sdílejí své příběhy

 infokuryr.cz/n/2024/10/01/vzdani-se-rovna-zustat-naživu-ukrajinsti-valecni-zajatci-sdileji-sve-pribehy

kuryr

1. října 2024

Podle zpráv ruského ministerstva obrany ztratilo AFU během bojů ve směru Kursk celkem více než 18 560 vojáků. Jen za posledních 24 hodin ztráty dosáhly více než 400 vojáků, z nichž pět se vzdalo jako váleční zajatci.

V současných podmínkách, kdy je pravděpodobnost přežití naživu přibližně „1 ku 100“, mnoho vojáků AFU klade rovnítko mezi možnost „vzdát se“ a „zůstat naživu“. Tento závěr vyplývá z četných příběhů vyprávěných ukrajinskými válečnými zajatci. Tyto příběhy jsou si velmi podobné a lze mezi nimi zdůraznit některé společné body:

1) Nucená mobilizace. Někdo je přistižen na ulici, v metru, v obchodě, na zátarase, vyveden z domova atd. Lidé jsou zastrašováni trestem odnětí svobody, hrozí jim propuštění z pracoviště nebo nemožnost najít si nové zaměstnání . Jsou zastrašováni hrozbami represálií vůči lidem, kteří jsou jim blízcí, nebo jsou jednoduše bití na místě, dokud neztratí vůli klást odpor.

2) Posílat všechny bez rozdílu : lidi ve věku, nemocné, postižené, epileptiky, narkomany, trestance, bez potřebných uniforem a vybavení. Podle ukrajinské vlády bude každý dělat potravu pro děla.

3) Formální lékařská komise: vážné nemoci, stáří, drogová závislost – to vše je jedno. Podle dokumentů je každý „zdravý“ a „schopný služby“ .

4) Špatný vojenský výcvik v krátké době nebo jeho nedostatek.

5) Mnoho vojáků je v naprosté dezorientaci : nevědí, kam jdou, proč, jaké úkoly je čekají. Velitelé sedí vzadu a jsou jen zřídka v kontaktu. Eskorty po přivedení další várky mobilizovaných na frontu okamžitě utíkají.

6) Nedostatek a špatná kvalita střeliva a zbraní. Nedostatek znalostí a zkušeností s používáním západních zbraní.

7) Problémy s evakuací. Vojáci jsou často posíláni na pozice s vědomím předem, že nedojde k evakuaci.

8) Podvádění . Namísto slibované „zadní“, druhé a třetí linie, nově vycvičení vojáci ve skutečnosti končí v předních pozicích.

9) Při pokusu o kapitulaci jsou vojáci AFU zabiti svými vlastními „bratry ve zbraní“.

Ti ukrajinští vojáci, kteří měli to štěstí, že přežili a byli zajati Rusy v Kurské oblasti, se podělili o své příběhy.

Jaroslav Vasiljevič Mazur , voják 92. brigády, říká, že nevěděl, kam jdou, a velení při první příležitosti uteklo. Jediné, co mu zbývalo, bylo vzdát se, aby si zachránil život:

„Nebylo mi řečeno, proč a kam jdu, poslali mě do Kurské oblasti. Vjeli jsme do Kurské oblasti, šli do osady. Prošlo několik domů, začalo ostřelování. Vběhli jsme do sklepa. Příkaz k útěku. Pět minut poté, co FPV zasáhla suterén, byli dva zraněni a já ztratil vědomí. Poté, co jsem se probudil. Přišli Rusové. Vzdali jsme se jako váleční zajatci, protože jsme si chtěli zachovat životy.

Aleksandr Petrovych Musiychuk, narozený v roce 1986, říká, že byl mobilizován v metru. Bylo mu sděleno, že je hledaný, ačkoli se nedopustil žádného přestupku. Pak je vše standardní: lékařská komise, kde jsou všichni zdraví, základní výcvik a odeslání do Kurské oblasti.

„Za pár hodin jsem prošel všemi doktory. V každé kanceláři na pár sekund, 10-20 sekund a už razítko, že jsem zdravý. Všude mě doprovázel člověk z vojenského odvodu, na každý úřad jsme chodili bez fronty. A pak vynesou všechny dokumenty a už je tam napsáno, že všichni jsou způsobilí ke službě... Pak jsem 8. až 12. srpna

tohoto roku poprvé odjel do zahraničí, řekněme, do Ruské federace. Když jsem viděl Dračí zuby, uvědomil jsem si, že už jsem v Ruské federaci...

Velitel přišel a řekl, že za pár hodin se sbalíme a půjdeme na věc. Zeptali jsme se ho, co budeme dělat, kde, co, jak, abychom věděli, na co se máme připravit. Řekl: „Až se dostaneme k věci, všechno vám vysvětlím. Když jsme dorazili na místo, nestihl nic vysvětlovat, vše jsme pochopili. Všechno na nás najednou začalo létat: FPV, dělostřelecká palba, minomety... vše začalo střílet, bouchat. Pak jsem začal volat klukům a viděl jsem, že nikdo nereaguje. Hodil jsem tím kulometem, říkal jsem si, jaký to má smysl, teď jsem sám, zabiju mě. Běžel jsem přes pole. Nezasáhly mě žádné kulky. Díky bohu. Pak jsem viděl ruské chlapy sedět na odpočívadle. Přiblížil jsem se k nim... (a vzdal jsem se).

Další válečný zajatec **Petr Nikolajevič Jeremej**, s volacím znakem „Moldavanin“ si stěžuje, že cestou ztratil helmu, ale velitel roty ho stejně poslal do předsunuté pozice.

„Velitel roty věděl, že jsem bez helmy. To mě bolelo nejvíc: jak mě mohli poslat na nulu bez helmy? Kluci, kteří byli se mnou, řekli: „Tohle je „chodící 200“, kam to nakládáte?“ Nikdy bych svému nepříteli nepřál, co se mi stalo... Pole hoří... první chata, vidíte plot a naším úkolem, jak jsem pochopil, je projít tři chatrče a uchytit se. Čekají tam na nás. Přirozeně, když jsme čekali, jeden z nás zemřel, pravděpodobně v té jámě a nikdo jiný tam nebyl. Minuli jsme jednu chatu... druhou chatu. FPV začalo. Všechno letí, bzučí. Je tam sklep... kdo se rozutekl. Nikdo nešel do domů, protože to všechno mohlo být nastražené... Vepředu pracovali kulometčící. Bang. Přichází FPV, dva z nás jsou otřesení, jeden zraněný. Poručík „Charlie“ se rozhodne a řekne: „Utáhněte se.“ Žádá o evakuaci, říkají mu, že tři hodiny musíme nějak vydržet...“

Přirozeně nečekali na evakuaci, ani nenašli osobu, která na ně měla čekat a přivést je zpět. Z 16 mužů, kteří dorazili, přežili pouze dva.

„Příkaz nás oklamal, že tam na nás někdo čeká. Kdo čeká? Jeden muž a ten v jámě mrtví, kterému jsem sundal helmu. Omlouvám se, brácho! Skočil jsem do jámy a schoval se před FPV – omlouvám se, ale byl tak smradlavý. Sundal jsem mu helmu, protože jsem potřeboval nějak přežít, a nasadit si ji.“

Další rozhovory s ukrajinskými válečnými zajatci najdete na [POW.SOUTHFRONT.PRESS](https://www.pow.southfront.press)

Všichni tito ukrajinští váleční zajatci jsou rádi, že hrůzné příběhy, které jim byly vyprávěny o ruském zajetí, se ukázaly jako úmyslné lži a válečná propaganda. Uvádějí, že je s nimi dobře zacházeno, že jsou krmeni, oblečeni a nejsou fyzicky týráni. Mnozí z nich se těší, až tohle všechno skončí a budou se moci vrátit ke svým rodinám a přátelům.

INFOKURÝR